

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

बालमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

वध्यतां राजपुत्राणां क्रंदतामितरेतरं ॥ प्रादुरासीन्महाशब्दो भीरूणां भयवर्धनः ॥ २१ ॥ सशब्दो भरतश्चेष्टदिशः सर्वाव्यनादयत् ॥ सौभद्रश्चाद्रवत्सेनांघ्रन्वरा
श्वरथद्विपान् ॥ २२ ॥ कक्षमग्निरिवोत्सृष्टो निर्दहंस्तरसारिपून् ॥ मध्येभारतसैन्यानामार्जुनिः प्रत्यदृश्यत ॥ २३ ॥ विचरंतं दिशः सर्वाः प्रदिशश्चापि भारत ॥ तं
तदानानुपश्यामः सैन्ये च रजसावृते ॥ २४ ॥ आददानं गजाश्वानां नृणां चायूंषि भारत ॥ क्षणेन भूयः पश्यामः सूर्यमध्यं दिने यथा ॥ २५ ॥ अभिमन्युं महाराजप्र
तपंतं द्विषद्गणान् ॥ सवासवसमः संख्येवासवस्यात्मजात्मजः ॥ अभिमन्युर्महाराजसैन्यमध्ये व्यरोचत ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्यु
वधपर्वणि अभिमन्युपराक्रमे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच बालमत्यंतसुखिनं स्वबाहुबलदर्पितं ॥ युद्धेषु कुश
लं वीरं कुलपुत्रं तनुत्यजं ॥ १ ॥ गाहमानमनीकानि सदश्वैश्च त्रिहायनैः ॥ अपियौ धिष्ठिरासैन्यात्कश्चिदन्वपतद्वली ॥ २ ॥ संजय उवाच युधिष्ठिरो भी
मसेनः शिखंडी सात्यकिर्यमौ ॥ धृष्टद्युम्नो विराटश्च द्रुपदश्च सकेकयः ॥ ३ ॥ धृष्टकेतुश्च संख्यो मत्स्याश्चाभ्यपतनूरणे ॥ तेनैव तु पथायांतः पितरो मातुलैः सह ॥
॥ ४ ॥ अभ्यद्रवन्परीप्संतो व्यूढानीकाः प्रहारिणः ॥ तान् दृष्ट्वा द्रवतः शूरांस्त्वदीया विमुखा भवन् ॥ ५ ॥ ततस्तद्विमुखं दृष्ट्वा तव सूनोर्महद्वलं ॥ जामाता तव तेज
स्वी संस्तंभयिषुराद्रवत् ॥ ६ ॥ सैंधवस्य महाराजपुत्रो राजा जयद्रथः ॥ सपुत्रगृह्णिनः पार्थान्सहसैन्यान्वारयत् ॥ ७ ॥ उग्रधन्वामहेष्वासो दिव्यमस्त्रमुदीरयन् ॥
वार्धक्षत्रिरुपासेधत्प्रवणादिवकुंजरः ॥ ८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच अतिभारमहं मन्ये सैंधवे संजयाहितं ॥ यदेकः पांडवान् क्रुद्धान् पुत्रप्रेप्सून्वारयत् ॥ ९ ॥ अ
त्यद्भुतमहं मन्ये बलं शौर्यं च सैंधवे ॥ तस्य प्रब्रूहि मे वीर्यं कर्म चाग्र्यं महात्मनः ॥ १० ॥ किं दत्तं दुतमिष्टं वा किं सुतममथोतपः ॥ सिंधुराजो हियेनैकः पांडवान्सम
वारयत् ॥ ११ ॥ संजय उवाच द्रौपदी हरणे यत्तद्भीमसेनेन निर्जितः ॥ मानात्स तमवान् राजा वरार्थी सुमहत्तपः ॥ १२ ॥ इंद्रियाणीं द्रियार्थेभ्यः प्रियेभ्यः
सन्निवर्त्य सः ॥ क्षुत्पिपासातपसहः रुशोधमनिसंततः ॥ १३ ॥ देवमाराधयच्छर्वगुणन्ब्रह्मसनातनं ॥ भक्तानुकंपी भगवान् तस्य चक्रे ततो दयां ॥ १४ ॥ स्व
प्रातिप्यथ चैवाह हरः सिंधुपतेः सुतं ॥ वरं वृणीष्व प्रीतोऽस्मि जयद्रथकिमिच्छसि ॥ १५ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रवणान्निम्नप्रदेशं प्राप्य ॥ ८ ॥ ९ ॥ बलं सामर्थ्यं शौर्यमुत्साहः वीर्यप्रभावं ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

एवमुक्तस्तु शर्वेण सिंधुराजो जयद्रथः ॥ उवाच व्रणतो रुद्रं राजलिमिव तान्मवान् ॥ १६ ॥ पांडवेषां न दृष्ट्वा सैन्यं भीमो वीरपराक्रमान् ॥ बारयिष्ये सैन्यं नैकः समस्त
मिति भारत ॥ १७ ॥ एवमुक्तस्तु देवेशो जयद्रथमथामवीत् ॥ ददामि ते वरं सैन्यं विना पार्थं धनं जयं ॥ १८ ॥ बारयिष्ये सैन्यं नैकः समस्त
स्त्विति देवेशमुक्त्वा युद्धतपार्थिवः ॥ १९ ॥ स तेन वरदानेन दिव्येनास्त्रबलेन च ॥ एकः संवारयामास पांडवानामनीकिनीं ॥ २० ॥ तस्य ज्यातलघोवेण क्षत्रि
॥ २१ ॥ दृष्ट्वा तस्य त्रियाभारं सैंधवे सर्वमाहितं ॥ उक्त्वा स अभ्यद्रवन् राजन्येन यौ धिष्ठिरं बलं ॥ २२ ॥